

вкладення у нерухомість (майже на 46 %). Загалом іноземні інвестори охоче інвестують в промисловість, а також сферу оптової та роздрібною торгівлі. Привабливими для інвесторів є ті галузі, які не потребують довгострокових капіталовкладень, де постійно з'являються нові товари, активно змінюється асортимент [1]. Варто зазначити, що значні обсяги вкладень у фінансову систему, порівняно з іншими галузями, можуть призвести до екстенсивності розвитку економіки.

Загалом згідно з даними Державної служби статистики на початку 2019 року в українську економіку було інвестовано 1,81 млрд доларів США. Лідерами іноземних інвестицій є Кіпр (761 млн), Нідерланди (438 млн), Російська Федерація (220 млн), Швейцарія (133 млн), Німеччина (89,9 млн). Серед причин, які спливають на значне скорочення іноземних інвестицій слід виділити внутрішньополітичні та економічні протиріччя, пов'язані з російською агресією на сході України, недосконалістю, а інколи і непопулярністю реформ, корупцією, інфляцією та ін.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Дніпропетровське інвестиційне агентство. Прямі іноземні інвестиції в Україні: динаміка 2015-2019 років: веб-сайт. URL: // <http://dia.dp.gov.ua/pryamii-inozemni-investicii-v-ukraini-dinamika-2015-2019-rokiv/>
2. Оцінка обсягів прямих іноземних інвестицій, в яких кінцевим контролюючим інвестором є резидент (round tripping) за 2010 р. – 2019 р.: веб-сайт. URL: // <https://bank.gov.ua>
3. Прямі іноземні інвестиції в Україну у 2019 році зросли на 8,8%: веб-сайт. URL: // <http://finpost.com.ua/news/16885>

**Пасічник Тетяна Василівна, магістрантка,
Дмитришин Марта Василівна, к.е.н., доцентка,
доцентка кафедри управління та адміністрування**

**ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ ТА ГРОМАД**

Борне — муніципалітет у провінції Оверейсел у східній частині Нідерландів. Налічує 21 500 мешканців, які проживають у трьох населених пунктах: Борне, Зендерені та Гертме.

У межах проєкту «Мій Борне 2030» організації громадян-ського суспільства та громадяни об'єдналися для визначення майбутнього напрямку розвитку громади. Мета проєкту полягала у створенні поширеного бачення як вихідної точки для спільних дій.

Міська рада та громада вирішили делегувати цю відповідальність організаціям громадянського суспільства; 20 з них взяли на себе відповідальність впоратись з цим викликом, представляючи підприємців, житлові кооперативи, представників районів, сфери охорони здоров'я, спорту, освіти, молодь та людей похилого віку. Разом вони утворили керівний комітет, який відповідав за

організацію інтерактивного процесу з місцевими жителями Борне, що сприяло розробленню нової стратегії розвитку громади за участю її мешканців.

Унікальний для Нідерландів завдяки цьому процесу проєкт «Мій Борне 2030» досяг найвищої сходинки громадської участі — делегування повноважень. Такого рівня участі під час створення бачення для цілої громади було досягнуто вперше.

Процес складався з шести етапів: (I) підготовка звіту про тенденції; (II) проведення дослідження ідентичності; (III) формулювання амбіцій громадянами; (IV) формування сценаріїв; (V) вибір громадянами кращого сценарію; (VI) складання та визначення нової перспективної стратегії «Мій Борне 2030» (рис. 1)

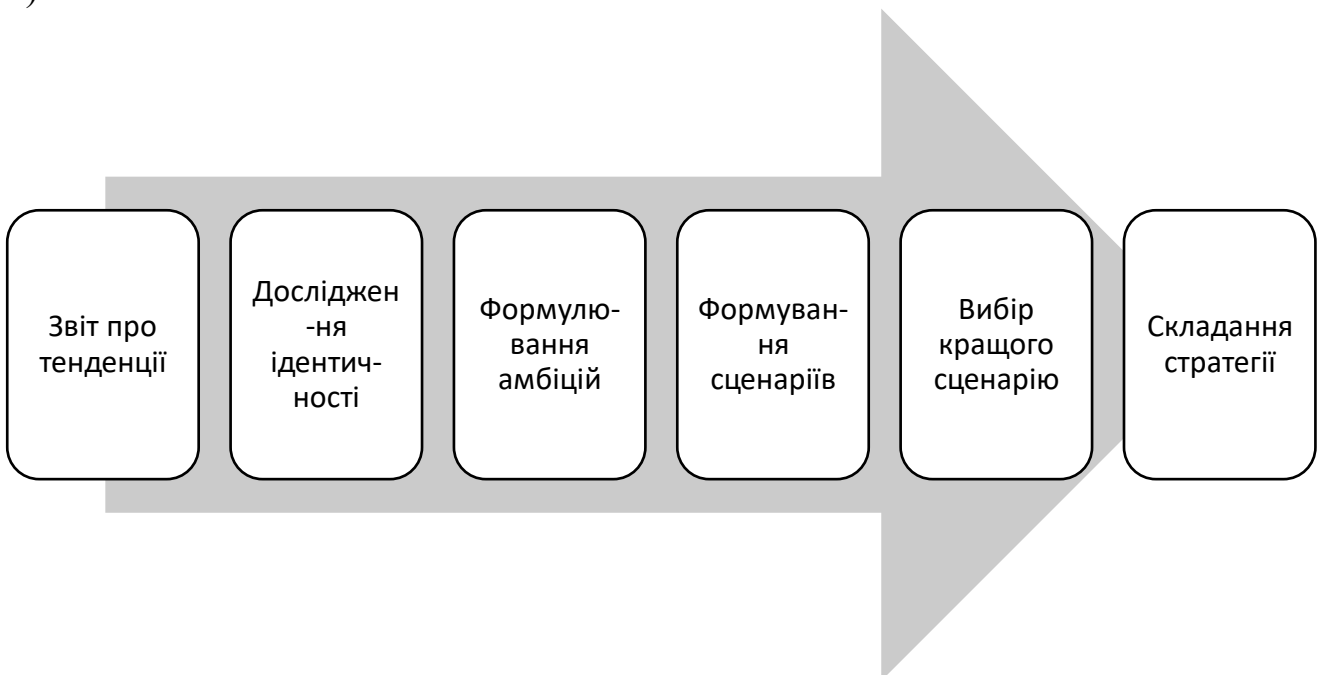


Рис. 1. Етапи реалізації проєкт «Мій Борне 2030»

Складено авторами на основі [1]

Звіт про тенденції (I) був складений за допомогою місцевих та регіональних експертів з питань охорони здоров'я, добробуту, побудови громад, просторового планування, житлового господарства, економіки, підприємництва, управління та сталого розвитку.

З метою визначення ідентичності громади (II) університетом Твенте було проведено дослідження. В опитуванні взяли участь понад 200 мешканців.

Громадян було запрошено стати учасниками одного з 27 семінарів для визначення найважливіших для громади амбіцій у 2030 році (III), і в результаті 470 осіб взяли участь у цих семінарах, а понад 400 осіб заповнили онлайн-анкету.

За допомогою цих трьох складників керівний комітет розробив для громади чотири сценарії розвитку (IV).

У квітні 2011 року були організовані вибори, під час яких всі жителі муніципалітету (віком від 15 років) мали право голосувати за обраний ними

сценарій (V). За результатами голосування обрали сценарій більшості «динамічні села».

На основі цього сценарію було складено нове бачення (VI), яке офіційно затвердила міська рада у вересні 2011 року. Після прийняття програми «Мій Борне 2030: динамічні села» муніципальна влада та чотири ОГС взяли на себе зобов'язання втілити це бачення, працюючи над тим, щоб забезпечити продовження процесу.

Партнери щороку збираються разом, щоб розподілити відповідальність за такі теми, як безпека, сталість, соціальна активізація, і визначити нові цілі. Перед партнерами також постають складні завдання — знайти нові способи втілення перспективної стратегії у майбутню діяльність.

Як і під час початкового процесу, ця стратегія реалізації використовує спільні дії та соціальні медіа. Як результат, «Мій Борне 2030» інформує про багато урядових політик, проєктів та цілей, тоді як ОГС використовують знання, енергію та добру вповноваженої та зміцненої спільноти для досягнення спільної мети [1].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Путівник керівника. Успішна громада: надання якісних послуг громадянам. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=70293 (дата звернення – 26.10.2020).

Гнатюк Вікторія Петрівна, *магістрантка,*
Баран Ростислав Ярославович, *к.е.н, доцент,*
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

**ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
МОЛОДІЖНОЮ ПОЛІТИКОЮ**

На сьогоднішній день в світі існує велика кількість підходів до державного управління молодіжною політикою. Всіх їх об'єднує те, що молодь розглядається як громадський ресурс, з допомогою якого те чи інше суспільство може шляхом більш ефективного розвитку в найрізноманітніших областях. Однак, окремі компоненти різних підходів мають суттєві відмінності.

Одним з поширених на сьогодні підходів є консервативний. Він характеризується тим, що державна допомога в рамках даного підходу надається не всім молодим людям, а тільки окремим категоріям, які знаходяться в найбільш складній (насамперед, матеріальній) ситуації. Держава, в даному випадку, жорстко контролює всі витрачання виділених коштів, а також чітко визначає адресатів такої допомоги. Така модель державного управління молодіжною політикою в даний час реалізується в США і, варто відзначити, що участь державних структур у соціалізації молоді є мінімальною, а соціальна підтримка молоді є переважно справою благодійних приватних організацій [1].